

UVEREJNÉ: 2.10.2012

TLAČOVÁ AGENTÚRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Telá nebohých pomáhajú zachraňovať životy a zdravie

Košice 2. októbra (TASR) - Neoceniteľnou skúsenosťou je pre anestéziológov nácvik potrebných zručností v pitevni, ktorý sa môže uskutočniť iba vďaka kadáverom, telám nebohých. Ľudí, ktorí ešte za života súhlasili s tým, že poskytnú po smrti svoju telesnú schránku na študijné účely. Pochopenie pre takúto myšlienku má však menej ľudí, než by slovenskí anatómovia potrebovali.

„V mnohých západných krajinách sa správnou propagáciou tejto témy dosiahlo, že nemálo ľudí už počas svojho života podpíše súhlas s tým, aby bolo ich telo použité na študijné a vedecké účely a univerzity tak majú dostatok kadáverov. V našich zemepisných šírkach je táto téma zatiaľ na okraji záujmu a pre bežných ľudí je rozhodnutie darovať telo anatomickému ústavu dosť nepochopiteľné,“ povedala prednostka Ústavu anatómie Lekárskej fakulty (LF) Univerzity P. J. Šafárika (UPJŠ) prof. Darina Kluchová.

Pripomenula, že študenti medicíny však nevyhnutne potrebujú spoznávať anatómiu ľudského tela – a nielen oni. Niekedy navštívi pitevňu aj chirurg, ktorý si potrebuje detailnejšie pozrieť nejakú časť tela pred ťažkou operáciou, napríklad pri zavádzaní nového postupu či pri nezvyčajnom poškodení nejakej časti tela pacienta. Takisto anestéziológovia si iba na ľudskom tele dokážu presne nacvičiť techniky vpichu ihly, ozrejmiť si, kde sa nerv nachádza, cez aké tkanivá sa k nemu dostanú, či ako obídu cievy a iné štruktúry. Toto im tak dokonale neumožní žiaden umelý model ľudského tela ani trojrozmerný počítačový program.

„Dokonalá znalosť ľudského tela sa nedá získať z učebníc ani počítačových programov, iba v pitevni na kadáveroch, ktoré slúžia v ústavoch anatómie najmä ako praktická učebná pomôcka pre študentov medicíny. A s tým bezprostredne súvisí otázka získavania tiel, ktorých máme nedostatok,“ zdôraznila Kluchová. V minulosti patológovia využívali na výučbu predovšetkým nevyzdvihnuté telá ľudí, ku ktorým sa po ich úmrtí nikto neprihlásil. V poslednom období sa však zavádza do praxe program darovania tiel, ktorý umožňuje slobodným rozhodnutím a legislatívnou formou umožniť ľuďom darovať ich telá po smrti vede. **„K tomu sa zväčša uchýľujú osamotení ľudia, ktorých by nemal kto pochovať, no čoraz častejšie aj ľudia, ktorých oslovila myšlienka, že môžu byť aj po svojej smrti veľmi užitoční,“** poznamenala ďalej.

Darovať svoje telo je jednoduché – stačí spísať príslušné vyhlásenie a nechať ho overiť notárom. Telo samozrejme musí spĺňať aj podmienky zdravotného charakteru – nesmie byť infikované nebezpečným prenosným ochorením, napríklad vírusom HIV či tuberkulózou. Darované telo je po smrti darcu prevezené na ústav anatómie, kde sa začne používať až po niekoľkomesačnej konzervačnej príprave. Po použití telesných ostatkov na študijné a vedecké účely sa ústav postará o ich kremáciu.